

3. Prefixul *ska-* provine din i.e. *(s)kā-*, *(s)kō-*; *s* poate fi considerat aici un prefix alăturat, secundar.

4. Prefixul *sko-* provine din i.e. *(s)kǎ-*, *(s)ko-*; și aici *s* poate fi un prefix alăturat, secundar.

5. Prefixe *ška-*, *sko-* sînt variante ale prefixelor *ska-*, *sco-*. Trecerea lui *s* inițial urmat de *k* și *t* în *ș* este un fenomen fonetic caracteristic multor limbi slave.

6. Prefixul *ča-* poate fi dedus, în urma primei palatalizări, din *kē-* indo-european și slav comun arhaic.

7. Prefixul *če-* poate fi dedus, în urma primei palatalizări, din *kě-* indo-european și slav comun arhaic.

8. Prefixe *čo-* și *ču-* sînt variante ale prefixului *če-*. Vocalele *o*, *u* sînt secundare, provenite din labializarea lui *e*.

9. Prefixul *či-* poate fi analizat ca o variantă a prefixului *če-*, rezultat al reducerii lui *e* în *i*. Există și o altă explicație a acestui prefix — din i.e. *kī-*.

10. Prefixe *ša-*, *še-*, *šo-*, *šu-*, *ši-* e posibil să fie variante dialectale slave comune ale prefixelor *ča-*, *če-*, *čo-*, *ču-*, *či-*.

Problema semanticii acestor prefixe este una din cele mai importante și lămurirea ei ne va da posibilitatea să rezolvăm în mod pozitiv însuși conținutul acestui sistem prefixial. Așadar, aceste prefixe reprezintă morfeme în sistemul de derivare slav.

Prefixe din sistemul analizat se adaugă numai la verbe cu un anumit sens. Prin urmare, verbele formate cu aceste prefixe pot fi împărțite după sens și încadrate în câteva grupe semantice. Pentru fiecare grupă semantică este caracteristic un sens de bază cu diferite variante. Astfel, cuvintele dintr-o anumită grupă semantică sînt formate din diferite radicaluri, dar au sensuri comune sau apropiate. Se remarcă următoarele grupe semantice principale, cu sensuri de bază independente:

1. Grupa semantică cu sensul principal de «a întoarce, a răsturna, a arunca peste ceva, a se da peste cap, a se rostogoli, a se da de-a dura, a doborî, a trînti».

2. Grupa semantică cu sensul principal de «a se învîrți, a se roti, a se răsuci, a se ridica în vârtejuri, a se mișca în cerc, a se mișca încolo și înapoi, a umbla de colo — colo, a mișuna, a foi».

3. Grupa semantică cu sensul principal de «a săpa, a rîma, a afîna, a scormoni, a scurma, a zgîndări, a scobi, a ciuguli, a zgîria».

4. Grupa semantică cu sensul principal de «a clătina, a legăna, a scutura, a zgîlții, a bălăbăni, a face să oscileze, a mișca ușor, a undui, a merge clătîndu-se, a se mișca înapoi și încolo».

5. Grupa semantică cu sensul principal de «a se întări, a întepeni, a amorți, a înlemni, a îngheța, a degera».

6. Grupa semantică cu sensul principal de «a scoate un sunet (despre om sau animal) cu modulații ale vocii, cu scăderea și întărirea glasului».

Pe baza grupelor semantice de mai sus se poate conchide că aceste prefixe conferă acțiunii exprimate de verb o nuanță de mișcare în cerc, în spirală, ondulatorie, în zigzag, o acțiune de rotire, de răsucire, de modulații ale vocii etc. Cu ajutorul acestor prefixe se subliniază un anumit caracter al acțiunii de bază în ceea ce privește modul de executare a mișcărilor: în cerc, înainte și înapoi, în două sau mai multe direcții, prin îndoire, prin strîmbare etc. Prin urmare, prefixele analizate au același sens și provin de la același radical. Ele se manifestă însă în chip diferit în diversele limbi slave.